

været aabent for os før nu i Efteraaret. Der gik allerede store Mængder derover, da Udførselen pludselig blev standset paa Grund af den ofte omtalte Omstændighed. Det er nu lykkedes den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Udenrigsminister at faa dette Forhold ordnet paa den Maade, som angives i det forelagte Lovforslag, og som Repræsentant for den Egn, hvor Kartoffeldyrkningen er meget udbredt, bringer jeg de to højtærede Ministre vor bedste Tak derfor, idet vi samtidig haaber, at Forholdet nu maa være ordnet ikke for en kort Tid, men for en lang Tid. Det store Marked, som findes i de østamerikanske Byer for Kartofler, vil have stor Betydning for Kartoffelavlens herhjemme.

Maa jeg med disse Ord bringe de ærede Ministre min Tak.

Hey: Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Johansen) kunde naturligvis ikke være enig i det, jeg sagde, det ventede jeg heller ikke, men jeg undrer mig dog over det Ræsonnement, det ærede Medlem fremførte, at dersom Landbruget var saa velstillet som Margarinefabrikanterne, var det en anden Sag. Ja, der er vist enkelte Margarinefabrikanter, der er velsituerede, men der er andre, for hvem det gaar mindre godt. Jeg tænkte imidlertid ikke paa Personerne, jeg tænkte paa, at det var en Samfundsinteresse — hvad det efter min Mening er —, at vor Industri bliver saa stor og stærk — og Margarinefabrikationen beskæftiger allerede en Mængde Mennesker og stor Kapital —, at den kan deltage i Konkurrencen paa Verdensmarkedet paa en smuk og værdig Maade, men det er det, man for Tiden forhindrer. Det ærede Medlem talte om Indførselsforbud, men det er der jo ikke Tale om ved dette Lovforslag, det, der er Tale om, er kun, at Kartofler, der indføres, ikke maa udføres igen. Vi har Beskyttelsesbestemmelser for det kære danske Landbrug. Hvorledes er det? Vi maa jo ikke spise argentinsk Lammekød. Der er adskillige saadanne Ting, der gaar glat igennem her, og med Rette, jeg stemmer ogsaa selv for, at vi skal beskytte Landbruget, men der turde dog ogsaa være Plads for en lille beskeden Henstilling til Bedste for Industrien.

Johansen: Selvfølgelig under jeg Industrien og Handelen alt muligt, det ved det ærede Medlem ogsaa meget godt. Jeg havde ikke taget Ordet ved denne Lejlighed, hvis det ikke var, fordi jeg havde en

Anelse om, at der skinnede gennem det ærede Medlems Tale, at han troede, der laa et Forbud skjult her. (Hey: Nej.). Naar det ikke var det ærede Medlems Tanke, har jeg ikke mere at sige.

Harald Jensen: Skønt Smør og Kartofler ganske vist har noget til fælles, skal jeg dog ikke blande mig i den Margarine-diskussion, der er opstaaet, i Dag staar Kartofler alene uden Smør paa Dagsordenen. Jeg anser denne lille Lov nærmest som en Lejlighedslov og som en ganske midlertidig Lov. Anledningen er jo den, at vi i Fjor har haft en ganske udmærket Høst og en Høst af god Kvalitet, hvorfor det vilde være ønskeligt at faa denne Høst gjort i Penge, og det vilde særlig være ønskeligt, fordi Kartoflerne kommer fra de magre Egne, hvor Befolkningen trænger til nogen Støtte. Vi skal se at komme af med de store Beholdninger, vi ligger inde med, og vi skulde gerne af med dem inden April, inden Foraaret kommer. Den Hurtighed, hvormed Lovforslaget er bragt frem — Telegrafens har jo endog været i Virksomhed, og Overvejelserne har kun været ganske kort Tid —, karakteriserer ogsaa Loven som en Lejlighedslov. Ud fra det Synspunkt kan jeg ganske anbefale den, da den vil være af overordentlig stor Nytte for vort Landbrug. Men det forekommer mig, at Spørgsmaalet kunde fortjene en nærmere Overvejelse, idet man ogsaa burde se ud i Fremtiden. Forholdet er jo det, at store Arealer af vort Land er særlig egnede for Kartoffeldyrkningen, og hvis vi kunde finde en Vej for Kartoffeludførselen, saaledes at det kunde betale sig at dyrke Kartoflen, vilde der derigennem kunne tilføres vort Landbrug ikke saa faa og ikke saa smaa Værdier, og derfor vilde jeg henstille, om det ikke kunde være rigtigt, at Landbrugsministeren tog Sagen op, og vi kom paa noget mere fast Bund med denne Sag, end denne Lejlighedslov giver. Denne Lejlighedslov taler om de Kartoffelbeholdninger, der findes, og altsaa om Kartofler, høstede og bestemte til Udførsel. Hvornaar de er bestemte til Udførsel, staar der ikke noget om; det kan altsaa være, at de er høstede, og at man ikke paa anden Maade kan komme af med dem, medmindre man da vilde bruge dem til Svinefoder eller lignende, og at man saa har bestemt, at nu skal de udføres. Det forekommer mig, at naar denne Lov skal være effektiv og have blivende Virkning, maa man komme til, at det Tilsyn, der skal føres med Kartof-